

Agustí Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Ses Nines

Selecció 2009

Elaborat majoritàriament amb les varietats autòctones mallorquines Manto Negro i Callet, millorades amb l'aportació d'un 35% en total entre Cabernet Sauvignon, Syrah i Merlot. El vi resultant té un color granat potent i atractiu. L'aroma és intensa, amb notes balsàmiques, de fruita madura, cremós i molt expressiu. És un vi mediterrani amb expressió afruitada, saborós, molt equilibrat i amb llarg

postgust. Elaborat amb una bona maceració tant pre com post fermentativa pel seu contacte de les pells del raïm amb el líquid. La criança es fa en bótes seleccionades de roure francès i centreeuropeu durant un mínim de nou mesos. Recomanat per a carns amb salses suaus. Molt bon maridatge amb llengua de vedella amb salsa de tàperes, com la del restaurant Celler Pagés de Palma de Mallorca.

Preu aproximat: 15 euros.

El celler elaborador: El celler Tianna Negre, ubicat a Binissalem (Illes Balears) i emparat per la D.O. Binissalem Mallorca, és un edifici obra del gabinet d'arquitectura Morlá Morey, incorporat a la textura del paisatge per mitjà de la pedra, amb un especial interès pel respecte al medi ambient i l'estalvi energètic. Els propietaris són la família Morey-Garau i l'empresa Antonio Nadal, s.a. (Bodegas El Túnel). Els seus vins blancs i negres van ser presentats el passat dia 9 a la Llotja del Mar de Barcelona per Perelada Comercial, amb gran èxit. Per a més informació: www.tiannanegre.com i www.girovi.cat.

Col·leccionisme

L' hora candidats

La política és un camp ampli susceptible de molt diversos enfoc

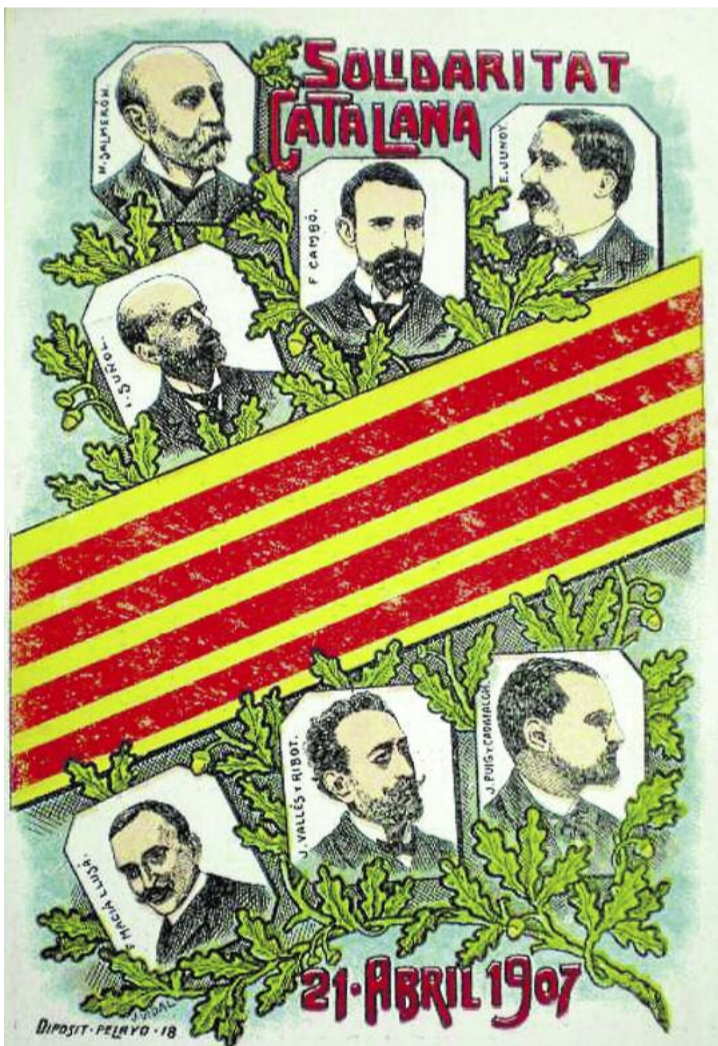

Xavier Romero

La setmana passada eren flors i plantes; aquests dies, i fins a les eleccions i dates posteriors, el tema d'actualitat és el polític, el dels comicis municipals i autonòmics en algunes regions de l'Estat. Com en qualsevol altre vessant de la vida social, del costumisme i de la realitat dels pobles, aquelles persones curioses, desitjoses d'ampliar coneixements i amb hàbits de col·leccionista, disposen un cop més d'un període fructífer pel que fa a aquesta temàtica concreta, que tradicionalment els aficionats l'han englobat en la general de la militària, monarquies, geografia i història.

Així, per concretar una mica més i afavorir una cerca de material tot i que no es busqui una especialització concreta, el tema polític, electoral, parlamentari, d'Ajuntaments, de partits i de participació ciutadana aporta moltes possibilitats: Cartells, banderins, fotos, postals, punts de llibre, opuscles, fulletons diversos amb les diferents ofertes/programes, caramels, globus, adhesius, pins... També hi ha qui recull i guarda totes les paperetes de votació de les diferents forces que es presenten a qualsevol elecció.

Tot això pel que fa a la rotunda actualitat, a la cita del proper diumenge. Els col·leccionistes més agosarats, però, no es conformaran amb allò més fàcil i optaran per anar a la recerca dels mateixos documents però d'anteriors conteses, bé circumscrietes a un àmbit ben reduït de locals, o bé ampliat també a les autonòmiques, legislatives i europees. I aprofundint ja en temps pretèrits, tot i que no vagin més enllà d'uns 80-100 anys, especialment a través del paper imprès en forma de fotos, targetes postals i llibrets es poden seguir les trajectòries de polítics, dictadors, activistes, ideòlegs i un llarg etcètera, amb noms com De Gaulle, Eisenhower, Churchill, Franco, Lenin, Stalin, Hitler, Mussolini, Gandhi, Martin Luther King, Mandela... Sense oblidar les llarguïssimes en alguns casos nissagues monàrquiques i les seves derivacions mitjançant coneguts

principats o ducats (Mònaco, Lietchstestein, Luxemburg...) que tenen en aquest món del col·leccionisme una inestimable font d'ingressos a través dels objectes de record, de la filatèlia, la numismàtica i altres edicions impreses.

Pel que fa a la nostra col·lecció particular, tot aquest arsenal de documents s'engloba en la temàtica que en diem catalanista, i que amb una profusió important de targetes que arrenquen des de primers del segle XX –Solidaritat Catalana, any 1906, per exemple–, pot arribar a conformar una col·lecció bonica i representativa d'altres èpoques en les quals la reivindicació de la llengua i dels símbols identitaris del país era molt destacada, la majoria de les vegades barrejada amb elements folklòrics, festius i costumistes. El període republicà i el de la guerra, igualment, amb els presidents de la Generalitat al capdavant, propiciarien edicions generoses i un material en ocasions escàs.

Gironins del segle XIX

Bonaventura Rigola Rigola

Tant a classe com als passadissos del centre, la seva presència imposava respecte. Era eixut de paraules i de gestos i això reforçava l'aspecte d'austeritat severa que oferia el seu cos sec i nerviut. Ni el clima ni el fer d'aquella gent l'havien amorosit.

Bonaventura Rigola Rigola va néixer a Puigcerdà el novembre de 1872 i, després de fer els estudis pertinents, va ingressar a l'orde dels escolapis quan tenia quinze anys. A continuació va passar deu anys formant-se a la congregació, primer a Navarra i després a Burgos, fins que el 1897 va ser ordenat sacerdot. Quatre anys abans, el 1893, ja havia començat a donar classes al col·legi de Morella, on ensenyava matemàtiques i cosmologia als seminaristes del bisbat de Tortosa. Més endavant, i coincidint amb el canvi de segle, els superiors de Bonaventura Rigola li van encomanar la direcció d'una secció de l'internat dels Escolapis de Sarrià.

La Primera Guerra Mundial va frustrar un possible canvi en la seva carrera docent, ja que el 1914 va ser destinat a la localitat belga de Lovaina, però l'esclat de la Gran Guerra el va obligar a tornar ràpidament a terres catalanes, per seguir amb les tasques que feia. Ara bé, el 1922 sí que va poder emprendre un nou rumb: va marxar a Cuba per formar part del cos de docents de les Escoles Pies de Guanabacoa. Ja no es mouria de l'illa. Entre 1932 i 1934 va ser el rector de la parròquia de la localitat i el 1940 fou nomenat vicari provincial de l'Escola Pia per a tot el territori cubà. Des d'aquell instant, va aprofitar el nou càrrec per reforçar la presència de la seva congregació en terres americanes. De fet va ser un dels promotors de la fundació d'un centre escolapi a la ciutat de Los Angeles, als Estats Units.

Més enllà de la seva trajectòria pel que fa a càrrecs de gestió, val la pena remarcar l'interès per la pedagogia de Bonaventura Rigola. El 1909, per exemple, va participar en el Congrés de Primera Ensenyança de Barcelona i el 1911 fou un dels ponents a l'assemblea de Primer Ensenyament organitzada pels propis escolapis. A més, va publicar nombrosos articles sobre mètodes d'ensenyament en revistes catòliques, on insistia en l'aspecte moral de l'educació més en que en cap altra qüestió.

Bonaventura Rigola va morir l'octubre de 1953, quan li faltaven poques setmanes per fer els 81 anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador
i periodista